

не е възможно пророкъ да загине вънъ
31 отъ Иерусалимъ. ^фИерусалиме, Иерусалиме,
ты който пророцы-тъ избивашъ, и пра-
тены-тъ до тебе съ камене биешь; кол-
ко пакти поискахъ да съберъ чада-та ти,
както птица пилцы-тъ си подъ крылтъ, и
35 не рачихте. Ето оставя ся ^ввамъ домъ-
тъ вашъ пустъ. И истинъ въ казувамъ,
че нѣма да мя видите дори дойде ^{срѣме-}
то, когато ще речете: „Благословенъ кой-
то иде въ име-то Господне.

ГЛАВА 14.

1 И едиъ сѣботъж когато дойде той въ
кѣждъ-тъ на нѣкого си начальника на Фа-
рисей-тъ да яде хлѣбъ, тѣ имахъ очи-тъ
2 си на него. И ето имаше прѣдъ него нѣ-
3 кой си человекъ красничавъ. И отвѣща
Иисусъ та говорѣше на законници-тъ и на
Фарисей-тъ и рече: „Позволено ли е да
4 цѣли нѣкой въ сѣботъж? А тѣ мълчехъ.
5 И зѣ та го ицѣбли и пусяжъ го. И от-
говори на тѣхъ и рече: „Кой отъ васъ,
ако бы паднѣлъ оселъ-тъ или волъ-тъ
му въ ямъ, не бы го на часъ-тъ извлѣклъ
6 въ сѣботенъ день? И не можакъ на то-
ва да му отговорятъ.
7 Рече пакъ притчъ на званны-тъ, като
гледаше какъ избиратъ първы-тъ за сѣ-
8 деніе мѣста, и казуваше имъ: Кога ты
кани нѣкой на свадьж, не сѣдай на пър-
во-то мѣсто, да не бы да е призвалъ и
9 другою по почтенъ отъ тебе; И дойде
тойзи който е поканилъ и тебе и него, и
ты рече: Дай мѣсто на тогова; и тогазы
начнешъ съ усрамяваніе да захванешъ по-
10 слѣдно-то мѣсто. Но ^скога ты поканиятъ,
иди и сѣдни на послѣдно-то мѣсто, за да
ты рече, кога дойде тойзи който ты е при-
звалъ: Приятелю, възлѣзъ по горѣ. То-
газы щешъ има славъж прѣдъ тѣзи който
11 сѣдятъ съ тебе наедно. Защото ^ввсякой
който възноса себе си ще ся смири, и
който ся смирява ще ся възнесе.
12 Казуваше и на тогова който го бѣше
призвалъ: Кога правншь обѣдъ или ве-
черѣж, недѣй кани пріятели-тъ си, ни бра-
тия-та си, ни роднины-тъ си, нито съсѣды
богаты; да не бы ты подобно и тѣ пока-
13 нили и ты бѣде заплачено; Но кога пра-
вншь угощеніе, поканвай ^ссиромасы, кло-
14 сны, хромы и слѣпы: И ще бѣдешъ бла-
женъ; защото нѣматъ да ти платятъ; по-
неже ще ты бѣде заплачено въ въскре-
сеніе-то на праведны-тъ.
15 Това като чу единъ отъ сѣдѣцы-тъ съ

него, рече му: ^сБлаженъ който яде хлѣбъ
16 въ царство-то Божіе. А ^стой му рече:
Нѣкой си человекъ направи вечерѣжъ го-
17 лѣмъж и покани мнозина. И въ часъ-тъ на
вечерѣжъ-тъ ^спроводи рабъ-тъ си да рече
на поканы-тъ: Елате, понеже всечко е
18 вече готово. И начнѣхъ всички-тъ *кто*
на единъ *умъ* да ся отричатъ: Първый-тъ
му рече: Нивъ кунихъ, и нуждѣ имамъ
да излѣзъ и да ѣжъ видѣж; молю ти ся,
19 имай мя отреченъ. И другъ рече: Кунихъ
петъ чифта волове, и отхождамъ да ты
опытамъ; молю ти ся имай мя отреченъ.
20 И другъ рече: Оженыхъ ся; и за това не
21 можъ да дойдъ. И когато си дойде тойзи
рабъ расказа на господаря си това. Тогазы
ся разгнѣва стопанинъ-тъ и рече на рабъ-
тъ си: Излѣзъ скоро по улицы-тъ и пак-
тица-та на градъ-тъ, и доведи тука си-
ромасы-тъ и клоены-тъ и хромы-тъ и слѣ-
22 пы-тъ. И рече рабъ-тъ: Господарю, какго
си заповѣдалъ станъ, и още мѣсто има.
23 И рече господарь-тъ на рабъ-тъ: Излѣзъ
на пактица-та и по ограды-тъ, и понуди
мы да възлѣзъ, за да ся напълни домъ-тъ
24 ми. Защото ви казувамъ: „Че никой отъ
онѣзы призваны-тъ человекы нѣма да
вкуси отъ вечерѣжъ-тъ ми.
25 И вървѣхъ съ него наедно народъ мно-
26 го, и обърнѣ ся та имъ рече: „Ако иде
нѣкой при мене, ^и не възненавиди бащъ
си, и майкъ си, и женъ си, и чада-та си,
и братія-та си, и сестры-тъ си, ^а още и
свой-тъ си животь, не може да бѣде мой
27 ученикъ. И ^скойто не носѣ кръсть-тъ си,
и не върви възлѣдъ мене, не може да ми
28 бѣде ученикъ. Защото ^ской отъ васъ кога
иде да съгради стълпъ, не сѣда първожъ
да прѣсметъ разноскы-тъ *си*, да ли ще
29 има *потрѣбно-то* да го искара? Да не бы,
като положи основаніе-то, а не може по-
слѣдъ да го искара, да начнѣтъ всички-тъ
30 който гледатъ да му ся подсмивать, И да
казувать: Тойзи человекъ начнѣ да гра-
31 ди и не може да икара. Или кой царъ
като отхожда на бой противъ другою
царя, не сѣда първожъ да размисли, въз-
можно ли е съ десетъ тысяцы да стои
на срещъ тогозы който иде противъ него
32 съ двадесетъ? Ако ли не, то кога е той
оде далечъ, отпраца посланицы и моли
33 ся за миръ. Тѣмъ прочее всякой отъ васъ
който не ся отрече отъ всякый-тъ си
имоть, не може да бѣде мой ученикъ.
34 ^сДобро е соль-та; но ако соль-та ся раз-
35 вали, съсь що ще ся поправи? Ты вече
не струва нито за земѣжъ-тъ, нито за торъ-

^ф Мат. 23; 37.
^с Лев. 26; 31, 32. Псал. 69;
25. Иса. 1; 7. Дан. 9; 27.
Мкх. 3; 12.
^и Псал. 118; 26. Мат. 21; 9.
Мар. 11; 10. Гл. 19; 38.
Юан. 12; 13.

^а Мат. 12; 10.
^б Исх. 23; 5. Втор. 22; 4.
Гл. 13; 15.
^с Прит. 25; 6, 7.
^д Иов. 22; 29. Псал. 18; 27.
Прит. 29; 23. Мат. 23; 12.
Гл. 18; 14. Іак. 4; 6, 1.
Пер. 5; 5.

^д Неем. 8; 10, 12.
^е Отк. 19; 9.
^ж Мат. 22; 2.
^з Прит. 9; 2, 5.
^и Мат. 21; 43. 22; 8. Дѣян.
13; 46.
^і Втор. 13; 6. 33; 9. Мат.
10; 37.

^к Рим. 9; 13.
^л Отк. 12; 11.
^м Мат. 16; 24. Мар. 8; 34.
Гл. 9; 23. 2 Тим. 3; 12.
^н Прит. 24; 27.
^о Мат. 5; 13. Мар. 9; 50.